

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217220103
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1217220103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanej: I. D., T. XX.X.XXXX, H. H. - C. H., o 608 eur s prísł. na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 29. novembra 2018 č. k. 10Csp/143/2017- 57, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom zamietajúcom výroku
p o t v r d z u j e .
Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 405,80 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 14. 7. 2015 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,74 %.
2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca dňa 5. 2. 2015 uzavrel so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere (formou žiadosti a jej schválenia), na základe ktorej poskytol žalovanej úver v sume 480 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach po 15,10 eur mesačne s počtom splátok 42. Poplatok za poskytnutie úveru bol v sume 48 eur, predpokladaná RPMN bola vo výške 25,75 %. Celková suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť bola vo výške 682,20 € (úver + úroky + poplatok za poskytnutie úveru).
3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Súd na základe údajov z interaktívnej kalkulačky, do ktorej zadal údaje o výške skutočne poskytnutého úveru v sume 432 € a dodatočného nákladu v sume 48 € (poplatok za poskytnutie úveru) zistil, že RPMN je vo výške 35,87% a teda RPMN uvedená v zmluve o revolvingovom úvere je nesprávna. Žalobca uviedol do zmluvy údaj o RPMN vo výške 25,75%, uviedol teda mylný údaj v neprospech spotrebiteľa. I keď je v zmluve uvedené, že ide o predpokladanú výšku RPMN, malo ísť o výšku, ktorá tu bola v čase uzavretia zmluvy, teda o výšku, ktorá mala byť výsledkom do vzorca zadaných skutočných údajov o revolvingu. Žalobca RPMN vyrátal podľa príslušného vzorca v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca do vzorca zadal nesprávne údaje, keď namiesto skutočne poskytnutej sumy úveru 432 eur vložil sumu 480 eur, ktorú ale žalovaná v celosti neobdržala, čo vyplýva aj z vyššie uvedeného prehľadu platieb. Suma 480 € bola krátená o poplatok za poskytnutie úveru v sume 48 eur, tento poplatok mal ale tvoriť položku dodatočných nákladov spotrebiteľa. Uvedený postup žalobcu bol nesprávny, keďže ním neoprávnene znížil výšku RPMN a uviedol tak do zmluvy pre spotrebiteľa klamlivý údaj o odplate za poskytnutý úver. Rovnaký výklad zaujal aj Súdny dvor EÚ vo veci C-377/14 z 21. apríla 2016 pri riešení prejudiciálnej otázky súvisiacej

s vecou Radlinger, Radlingerová c/a FINWAY, a.s., ktorú zaslal Krajský súd v Prahe. Okrem iného uviedol, že: "...celková výška úveru nemôže zahŕňať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver spotrebiteľa...do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm.1) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť...neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru..." Súdny dvor EÚ uzavrel, že: " článok 3 písm. 1) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobcovi umožnili inkasovať odmenu (poplatok) za poskytnutie úveru už pri poskytnutí úveru tak, že spotrebiteľ reálne nikdy neprevzal úver vo výške, ktorá bola uvedená v zmluve, považujú súdy aj za neprijateľnú zmluvnú podmienku (viď napr. rozhodnutia KS v Prešove pod sp. zn. 18Co/I 09/2011, KS v Prešove pod sp. zn. 18Co/284/2014, KS Košice pod sp. zn. 2Co/247/2014, KS Trenčín pod sp. zn. 5Co/631/2014). Žalobca má tieto ustanovenia zakotvené v bode 10.1. Zmluvných dojednaní, ktoré navyiac nie sú žalovanou podpísané a teda ich súd nepovažuje ani za individuálne dojednané. Žalobca zakotvil splatnosť poplatku za poskytnutie úveru v sume 48 eur v deň uzavretia zmluvy, započítal ho so sumou úveru 480 eur a žalovanej vyplatil len rozdiel v sume 432 €. Nepripustnosť tohto konania spočíva v tom, že úrok sa počíta i zo sumy, ktorá nebola žalovanej nikdy reálne poskytnutá. Takéto úverovanie odporuje spotrebiteľskému právu, keďže úver sa poskytuje spotrebiteľovi na ekonomické využitie v krátenej výške."

4. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uzavrel: „Z vyššie uvedených dôvodov považuje tunajší súd zmluvu o úvere revolvingového typu uzatvorenú medzi stranami sporu dňa 5. 2. 2015 v časti jej odplaty aj za neplatnú. Žalovaná bola žalobcovi povinná vrátiť len skutočne poskytnutú sumu úverových prostriedkov vo výške 432 eur. Žalovaná zaplatila žalobcovi celkom 26,20 eur, na zostávajúcu časť v sume 405,80 eur ju súd zaviazal. Poskytnutý úver súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 405,80 eur s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu zamietol.

5.O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku zmenil tak, že žalobe vyhovie. V odvolaní uviedol: „V prvom rade žalobca poukazuje na to, že súd prvej inštancie nesprávne tvrdí, že pri započítaní a následnom vyplatení zostávajúceho rozdielu došlo len k poskytnutiu úveru 432 eur. Toto tvrdenie nie je vecne dôvodné, pretože v rámci započítania predsa dochádza k stretu dvoch pohľadávok - pohľadávka na vyplatenie úveru (v časti 48 eur) a pohľadávka na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru (48 eur). Iná pohľadávka do započítania nevstupuje, čo znamená, že uvedeným započítaním sa započítava aj časť úveru (48 eur), ktorá sa síce nevypláca, ale práve v rámci tejto kompenzácie sa „poskytuje“. Žalovaný predsa na započítanie „nedal“ inú svoju pohľadávku a teda ak súd nespornuje fakt, že poplatok za poskytnutie úveru bol uhradený, potom by mal akceptovať aj to, že bol uhradený započítaním. Toto započítanie je rovnocenné so situáciou, v ktorej najskôr by veriteľ vyplatil úver 480 eur a dlžník obratom (alebo súčasne) poplatok vo výške 48 eur. Výsledný stav na strane dlžníka by bol 432 eur. Rovnaký stav ale nastáva aj v prípade započítania.“ Ďalej žalobca v odvolaní uviedol, že spotrebiteľský úver môže byť poskytnutý každým spôsobom, ktorý pripúšťa platné právo, čiže aj formou započítania. Za nedôvodný a nesúvisiaci s predmetnou vecou žalobca považuje odkaz súdu prvej inštancie na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-377/14.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a vec po právnej stránke správne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok riadne a presvedčivo odôvodnil a odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého

rozsudku (§ 387 ods. 2 C.s.p.). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje predovšetkým na ods. 16. až 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

9. K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že úvahy žalobcu o prípustnosti započítania poplatku za poskytnutie úveru vo výške 48 eur so samotným úverom nemožno akceptovať. Žalobca nevezal do úvahy podstatnú okolnosť, že reálne neposkytol žalovanej úver vo výške 480 eur, ale iba vo výške 432 eur, pričom do vzorca pre vypočítanie RPMN zadal nesprávne údaje a to sumu 480 eur. Tým žalobca neoprávnene znížil RPMN a do zmluvy uviedol klamlivý údaj o odplate za poskytnutý úver. Neprípustnosť tohto konania spočíva aj v tom, že úrok sa počítal aj zo sumy, ktorá žalovanej nebola reálne vyplatená. Tieto skutočnosti však žalobca do svojho odvolania opomenul uviesť. Súd prvej inštancie tiež správne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-377/14. Z tohto rozhodnutia je zrejmé, že do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť žiadnu zo súm určených ako odmena za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky s tým, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na ods. 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Keďže žalobca v predmetnej zmluve uviedol nesprávnu RPMN v neprospech žalovanej, predmetný úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

10. Z uvedeného vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

11. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).